

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — NK, zarządca masy upadłości PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV i PI/BNP Paribas Fortis NV

(Sprawa C-535/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 i rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Odpowiednie zakresy stosowania — Upadłość komornika sądowego — Powództwo wytoczone przez zarządcę upadłościowego odpowiedzialnego za zarząd masą upadłości i jej podział)

(2019/C 131/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NK, zarządca masy upadłości PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV i PI

Strona przeciwna: BNP Paribas Fortis NV

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 i art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo, takie jak powództwo wytoczone w postępowaniu głównym, mające za przedmiot roszczenie odszkodowawcze z tytułu czynu niedozwolonego, wytoczone przez zarządcę w ramach postępowania upadłościowego, gdy ewentualnie zasądzone odszkodowanie zasila masę upadłości, jest objęte zakresem pojęcia „spraw cywilnych i handlowych” w rozumieniu art. 1 ust. 1 i w związku z tym wchodzi w zakres przedmiotowy rzeczzonego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 412 z 4.12.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt — Szwecja) — Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain

(Sprawa C-554/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń — Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 — Artykuł 16 — „Strona przegrywająca” — Koszty postępowania — Podział — Artykuł 19 — Przepisy proceduralne państw członkowskich)

(2019/C 131/11)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Rebecka Jonsson

Druga strona postępowania: Société du Journal L'Est Républicain

Sentencja

Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym, w sytuacji gdy żądania strony zostaną uwzględnione jedynie w części, sąd krajowy może orzec, że każda ze stron ponosi własne koszty postępowania, względnie może dokonać podziału kosztów pomiędzy stronami. W takiej sytuacji sąd krajowy zachowuje co do zasady swobodę w kwestii podziału tychże kosztów, pod warunkiem że krajowe przepisy proceduralne regulujące podział kosztów postępowania mającego za przedmiot drobne roszczenia transgraniczne nie są mniej korzystne niż przepisy proceduralne znajdujące zastosowanie do podobnych sytuacji podlegających prawu wewnętrznemu, a wymogi proceduralne dotyczące podziału kosztów postępowania nie prowadzą do zrezygnowania przez osoby zainteresowane ze skorzystania z owego europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, obciążając wnioskodawcę, nawet jeśli jego żądania zostały w zdecydowanej części uwzględnione, mimo wszystko kosztami postępowania lub ich znaczącą częścią.

(¹) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 14 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional — Hiszpania) — Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Sprawa C-562/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Trzynasta dyrektywa 86/560/EWG — Warunki zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT) — Zasady równoważności i skuteczności — Przedsiębiorstwo niemające siedziby w Unii Europejskiej — Wcześniejsza i ostateczna decyzja odmawiająca zwrotu VAT — Błędny numer identyfikacji VAT)

(2019/C 131/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nestrade SA

Strona przeciwna: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Sentencja

Przepisy trzynastej dyrektywy Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie ograniczało w czasie możliwość skorygowania błędnych faktur, na przykład poprzez korektę pierwotnie zamieszczonego na fakturze numeru identyfikacyjnego dla celów podatku od wartości dodanej (VAT), w celu wykonania prawa do zwrotu VAT, o ile przestrzegane są zasady równoważności i skuteczności, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 437 z 18.12.2017.